

PROBLEMS OF DEVELOPMENT OF SOCIAL INFRASTRUCTURE OF CITIES IN THE CONDITIONS OF DECENTRALIZATION

K. S. BESSONOVA, a student

O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv

The effective functioning of regional complexes of various levels (including cities) is affected by the indicators of the development of their social infrastructure. In the conditions of reforming and decentralization of public administration, the problems of the development of the social infrastructure require a separate study.

An important task of managing social infrastructure is to increase its efficiency, which is ensured by rational placement of its facilities within the administrative-territorial unit. There is a need to optimize the location of social infrastructure facilities of cities and administrative-territorial units, which is associated with the rationale for the optimal size of its facilities, taking into account the specific local economic, demographic and natural conditions, financial sources and their size, which these facilities need.

An important role is assigned to the components of the social infrastructure, methods of public administration, which can be used at the same time, to the mechanisms of state management of social infrastructure, etc. At the same time, during the reform of the public administration system, which involves the introduction of new approaches to managing social facilities infrastructure, it is advisable to determine the amount of financial resources that should be involved in doing so.

The social infrastructure is understood as a set of industries that are distinguished in the system of social division of labor by functional purpose in the process of reproducing the satisfaction of the population's needs for services. The spatial factor influences the development of social infrastructure, therefore its functioning is connected with the population of a specific administrative-territorial unit.

The main subject of management of the social infrastructure of the regions is the territorial communities and local self-government bodies at different levels to which the territorial communities provide relevant powers, as well as local executive authorities with regard to delegated authority.

The formation of a new mechanism for managing the social development of regions provides for the decentralization of functions with which only those who can not or are not interested in performing a low level are transferred to a high level of management. In particular, the village council is building children's pre-school institutions, general schools, as well as trade and household services, medical and other medical institutions, that is, social facilities for daily use. The district level provides the population with social objects of periodic demand, and in the responsibility of the regions, coordination functions are concentrated. They coordinate the activity of all structures vertically, form social programs, and solve taxation and distribution issues.

References

1. Denisova N. V. Building a model of regional social infrastructure management. – Access mode: http://www.rusnauka.com/PRNIT_2006/Economics
2. Problems and prospects for managing the development of social infrastructure at the local level. – Access mode: <http://old.niss.gov.ua/Monitor>
3. Todosiichuk V. L. Regional economy: textbook – Vinnitsa: VDAU, 2008. – 434 p.

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В СТАЛОМУ РОЗВИТКУ МІСТА

С. Н. БЕРВЕНО, студ.

Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина

Актуальність сталого розвитку територіальних утворень особливо актуалізується в умовах поширення глобальних екологічних ризиків планетарного масштабу. Особливо гостро екологічні проблеми торкаються великих міст, в яких населення більшою мірою зазнає антропогенного тиску: масштабний характер урбанізації, щільність населення, шкідливий вплив транспорту на навколишнє середовище та здоров'я людини (надмірний рівень парникових газів, забруднення повітря та шуми [1]) тощо. Загалом стан екологічної безпеки в Україні викликає стурбованість не тільки фахівців, але й всього населення. Ця проблема є особливо актуальною для мешканців мегаполісів.

Мегаполіси виконують багато народногосподарських функцій, у тому числі є головними осередками великих промислових підприємств. Щодня мегаполіси використовують значну кількість ресурсів та енергії, частка яких випадає у вигляді відходів. Загальновідомо, що зростання кількості міст і їх чисельності надали істотний вплив практично на всі соціальні, економічні та екологічні процеси, що відбуваються в світі [2].

Саме ці загрозливі тенденції привертають особливу увагу до проблем сталого розвитку. Принципи сталого розвитку полягають в забезпеченні соціально-економічного та екологічно безпечного розвитку, що поєднує ідеї стабільного і динамічного економічного зростання, з ефективним соціальним та ресурсним забезпеченням сьогоденних та майбутніх поколінь. «Сталий розвиток передбачає науково обґрунтовану регламентацію господарського використання природного середовища і його ресурсів, зважену і цілеспрямовану соціально-демографічну політику, стабільне і динамічне економічне зростання, націлене на безумовне вирішення всіх соціальних проблем, досягнення все більш високої якості життя населення» [2]. Тобто сталий розвиток передбачає орієнтацію на досягнення повної збалансованості між використанням природного середовища та його ресурсів, економічним зростанням, вирішенням соціальних проблем і забезпеченням екологічної безпеки населення.

Повне і точне розуміння концепції сталого розвитку запропоновано У.